

Splendidum družstvo

DETEKTIV KJELSSON

Šokující totožnost
mrtvého

Daniel Janů

Šokující totožnost mrtvého

Detektiv Kjelsson

DANIEL JANŮ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

ŠOKUJÍCÍ TOTOŽNOST MRTVÉHO

Detektiv Kjelsson

Copyright © Daniel Janů, 2025

Cover © Splendidum družstvo, 2025

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2025

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-369-4 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-370-0 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-371-7 (PDF)

Obsah

1. Vejle, Fynske Motorvej, 26. září 2023, 09:14
2. Vejle, policejní oddělení, 27. září 2023, 08:11
3. Kodaň, policejní prezidium, 29. září 2023, 10:11
4. Švédsko, Velandergatan 45, Malmö, 13:12
5. Tanzanie, Kigoma, 10. června 2001
6. Dánsko, Tarnvej, Kodaň, 15:23
7. Dánsko, Kodaň, Vesterbro, Vesterfælledvej 41, 30. září 2023, 10:17
8. Dánsko, Kodaň, Jezero Vagthus 1. října 2023, 17:25
9. Dánsko, Kodaň, Oddělení kriminálky 2. října 2023, 09:25
10. Kodaň, ALUM Fabrik, 2. října 2023, 11:25
11. Kodaň, okolí přístavu, 15:47
12. Kodaň, Egernvej 42, Frederiksberg 3. října 2023, 07:35
13. Kodaň, Nemocnice Frederiksberg 10:24
14. Kodaň, Kriminální oddělení, 4. října 2023, 07:35
15. Kodaň, Policejní prezidium, 5. října 2023, 10:05

1. Vejle, Fynske Motorvej, 26. září 2023, 09:14

Fynske Motorvej je velmi frekventovaná silnice vedoucí přes most k městu Middelfart. Proto není možné, aby zde zaparkovaný vůz zůstal dlouho bez povšimnutí policie.

„Volali jsem vám hned, jak jsme ho našli,“ pronese uniformovaný strážník směrem k muži uprostřed trojice, která k nim míří.

„Měl u sebe doklady totožnosti?“ ptá se detektiv Kjelsson.

„Ano,“ kývne strážník a předává mu peněženku, kterou měl dotyčný v náprsní kapse.

Detektiv si přečte jméno.

„Johan Stick. To zní dost německy.“

Strážník semkne rty.

„Ale podle dalších informací, je to Dán,“ podotkne Kjelsson.

Trojice dorazila až k autu, kde kriminalisté zjistili, že toho muže znají, a rozhodně se nejedná o Johana Sticka.

„Tenhle chlap se jmenuje úplně jinak,“ vyhrkne Kjelsson s pohledem na strážníka.

„Tyhle doklady měl u sebe. Na nic jiného jsme raději nesahali.“

„To je dobře. Nicméně, tenhle chlap se jmenuje Samuel Hansson. Před jistou dobou jsme ho vyšetřovali a poté, co si ho odvezla dánská tajná služba, už jsme o něm neslyšeli...”

„...až do dnešního dne,” přeruší ho Saffi.

„Zřejmě ho Estonci našli,” podotkne Kjelsson.

„Ale že ho zastřelili zrovna tady?” diví se strážník. „Museli předpokládat, že ho brzy najdeme.”

„Možná to byl záměr a možná, že se jim jen naskytla příležitost, tak to udělali.”

„Myslela jsem, že ho potřebovali,” diví se seržantka Romstromová.

„Estonci?” reaguje strážník.

„Nebo zatím stojí někdo úplně jiný,” přidá se seržant Ralsen.

„Kdo ví,” špitne kapitán. „Získal jinou totožnost docela rychle. Zdá se, že tajná služba ho přestala hlídat...”

„...a zajímat se,” vstupuje do toho Saffi. „Zřejmě nebyl až tak důležitý, aby jej chránili.”

„A kdo to vůbec byl?” ptá se strážník.

„Vědec. Botanik,” odvětí Kjelsson.

Aha!

„Zavoláme doktorce Tors, aby se o tělo postarala. Forenzní pak projdou celý vůz. Třeba něco najdou,” pokračuje kapitán a nahlédne do vozu.

Poté se podívá na seržanta Ralsena.

„Prověřte všechny půjčovny v okolí. Zdá se, že si to auto půjčil.”

„Kam asi vyrazil? Úplně sám?” diví se Saffi.

„Možná v tom voze nebyl sám,” podotkne kapitán a s přikývnutím zamíří k jejich vozu.

Seržantka Romstromová ho následuje.

Ω

Policejní oddělení, Vejle, 14:24

V kanceláři vyšetřovatelů se začalo hlasitě spekulovat o tom, že Samuela Hanssona Estonská mafie nakonec našla.

„O tom není pochyb,“ podotkne Romstromová.

„Jsem zvědavý, kdy se tu objeví někdo od tajných,“ ozve se Kjelsson.

„A jak budeme vyšetřovat oběť? Johan Stick nebo Samuel Hansson?“ ptá se Ralsen.

„Vzhledem k tomu, že podle dokladů to byl Johan Stick, zůstaneme u tohoto jména,“ odvětlí Kjelsson a přistoupí k tabuli, kde fixou napíše jeho jméno. „Až budeme mít fotku, přiřadíme ji k jménu a začneme pátrat po jeho vrahovi.“

„Bude to obtížné hledání,“ reaguje Ralsen.

„Jsem si toho vědom,“ podotkne kapitán. „Nicméně pomoci může tajná služba, která...“

Už to nedopověděl. Do místnosti vstoupili dva muži v dlouhých kabátech.

„My o vlku...,“ poznamená Kjelsson.

Kriminalisté se otočí k příchozím.

„Kapitán Kjelsson?“ pronese jeden z nich.

„To jsem já.“

„Jsem poručík Gustafsen, Dánská tajná služba.“

„Jste tu kvůli Johanu Stickovi?“

„Ano.“

„Nečekal bych vás tu tak rychle.“

„Jakmile se objevilo v databázi nahlášených případů jeho jméno, zareagovali jsme.“

„V tom případě byste nám mohli říct o pohybu jmenovaného. Kde se pohyboval, jestli pracoval...“

„...přebíráme ten případ, kapitáne!“ pronese druhý muž s brýlemi na nose.

„To je můj kolega Sjonberg.“

„Vzhledem k tomu, že...“

„...ten člověk byl v ochraně svědků, proto ten případ převezmeme. Žádné fotky, žádné vyšetřování!“ přeruší Sjonberg od tajném služby Kjelssona ostrým tónem.

„Samuel Hansson,“ proletí místností jeho jméno.

Oba agenti z tajném služby se zarazí.

„Víme, kdo je ve skutečnosti ten zavražděný,“ Kjelsson podotkne s úsměvem na tváři.

„Jak to víte?“ udiví se Gustafsen.

„Nic o tom případě se nesmí dostat na veřejnost!“ vyhrkne Sjonberg.

„Budeme ho vyšetřovat jako Johana Sticka,“ ozve se Romstromová.

„Nerozhodujete o tom!“ zavrčí Sjonberg.

Ten chlap je opravdu na pěst, pomyslí si Saffi s pohledem na Kjelssona.

„Jak už jsem řekl. Víme, kdo je ve skutečnosti ten zavražděný, můžeme pomoci.“

„Chápu, že se nechcete vzdát svého případu, kapitáne, ale tohle je velké sousto,“ pohrdavě se zmíní agent Sjonberg a přistoupí ke kapitánovi blíž.

Dívá se mu do očí a očekává, že mu kapitán nakonec ustoupí. To se však nestalo.

„Vyšetřovali jsme Samuela Hanssona, po kterém šla Estonská mafie, takže o tom případě víme opravdu dost. Není to ego, které by nám bránilo vám případ přenechat. Kdyby to bylo bezvýznamné jméno, je váš!“

„Kapitáne!“

„Zkusme se domluvit,“ navrhuje Kjelsson.

„Jak si to představujete?“ ptá se Gustafsen.

„Spolupracujme.“

„Na to bohužel nemáte prověrku.“

„Budeme vyšetřovat Johana Sticka a uvidíme, co zjistíme. Pokud bude chtít pomoci....“ Kjelsson se nakloní k Sjonbergovi a pošeptá mu do ucha. „...řeknete nám o pohybu Johana Sticka. Kam chodil, s kým se stýkal, pokud pracoval.“

Vrací se zpátky s pohledem na agenta Gustafsen.

„Zvážíme to,“ ozve se Sjonberg.

„To byste měli, protože tady jste selhali. Když Estonci vašeho člověka našli.“

„Řekl jsem, že to zvážíme,“ zavrčí Sjonberg.

Rozhodně se mu Kjelssonova poznámka nelíbila.

Muži z tajné služby se rozloučili a opustili budovu policie Vejle. Kjelsson se poté ohlédl po ostatních členech týmu.

„Myslím, že na to přistoupí.“

„Pokud budou chtít dostat toho, kdo to udělal,“ podotkne Ralsen.

„Pokud,“ přikývne Saffi. „Jestli v tom skutečně mají prsty Estonci, budou už dávno pryč z Dánska.“

„Uvidíme, co zjistí náš patolog, doktorka Tors. Ale podle prvního ohledání, tam ležel mrtvý několik hodin.“

„Vtom případě jsou Estonci už dávno pryč.“

„Prověřte, letiště, Ralsene!“ zavelí Kjelsson a pohlédne na Saffi. „Zkus přístav. Trajekt do Švédska a do Norska. Kdyby chtěli nepozorovaně zmizet ze země. Mají rozhodně náskok.“

Zajímalo by mě, jak zjistili, kde se Samuel Hansson nachází. Zřejmě tam mají krtka, který tuhle informaci poslal dál, pomyslí si Kjelsson a vrací ke svému stolu.

2. Vejle, policejní oddělení, 27. září 2023, 08:11

Kjelsson se svým týmem podle zjištěných informací zvažují možnost, že pachatelé jsou stále v Dánsku. První fotky z místa činu zaplnily část plastové tabule. Prozatím mají jen jedno jméno – Johan Stick. Vede k němu šipka, u které je napsáno – Estonci. Nikdo v této místnosti nepochyboval, že ho zabili oni.

„Tajná služba se ještě neozvala?“ ptá se Ralsen.

„Ne. Řekl bych vám to.“

„Hm.“

„Projdeme si, co jste zjistili,“ navrhuje Kjelsson.

Ralsen začal jako první.

„Z Dánska odletěli včera do půlnoci jen tři pasažéři z Estonským pasem. Žena s dítětem a jeden muž.“

„Hlídal jsi to do půlnoci?“

„Ano.“

„Dobrá práce,“ pochválí ho Kjelsson a podívá se na Saffi.

„A co máš ty?“

„Hledání Estonců na trajektu byl mnohem těžší úkol, než ohlídat letiště, protože tam pasy tolik nekontrolují. Přesto jsem zjistila, že skupina turistů odjela lodí do Švédského Hamlstadu. A

potom dva muži, kteří by mohli odpovídat popisu, odjeli dnes ráno trajektem do Kalundborgu.“

„To by mohli být naši podezřelí.“

„Trajektem? Na západ Dánska? To vypadá jako by se chtěli nepozorovaně dostat do Kodaně a prvním letadlem do Estonska,“ podotkne Ralsen.

„Také mě to napadlo,“ Kjelsson souhlasně pokyne hlavou a fixem nakreslí další šipku, která vede od názvu Estonci k bodu s názvem Kodaň. Buď jsou opravdu chytrí a opatrní, nebo si věří, že o nich nevíme. V klidu se vyspali v hotelu a spokojeně vyrazili trajektem do Kalundborgu. Tam si půjčí auto a odjedou do Kodaně.“

„Pokud bychom chtěli vyrazit autem do Kodaně,“ vstupuje do toho Ralsen. „Jsme tam za tři hodiny.“

„Vzhledem k tomu, že trajekt vyplul v 7 hodin, budeme o 2 hodiny pozadu, když budeme počítat, že trajekt dorazí do Kalundborgu v půl deváté.“ Kjelsson se podívá na hodinky. „A to je právě teď.“

„Zavolám do Kalundborgu,“ navrhuje Romstromová.

„Udělej to!“

„Vyrazíme do Kodaně?“

„Ano. I když budou mít něco přes 2 hodiny náskok.“

„Tak zavoláme do Kodaně na letiště!“ pronese Ralsen.

Kjelsson kýve hlavou a má zamyšlený výraz. *Přemýšlí. Určitě připravuje nějaký plán, pomyslí si Ralsen.*

Jeho úvahy přeruší telefon.

„Kjelsson.“

„Sjonberg.“

„Máte snad stopu?“

„A vy?“

„Možná.“

„Poslouchám.“

„Vy, začněte. Z nějakého důvodu jste mi volal.“

„Mám pro vás nějaké informace ohledně Johan Sticka.“

„Zřejmě jste se včera večer vrátili do Kodaně?“

„Přesně tak.“

„Za tři hodiny bychom se mohli sejít v Kodani.“

„Máte tam cestu?“

„Ano.“

„Ale nepojedete sem jen kvůli těm informacím, že?“

„Ne. Nepojedu.“

„Povídejte!“ vybídne ho Sjonberg.

„Prověřili jsme letiště a přístav. Zjistili jsme, že dva muži odpovídající našemu popisu, nebyli to Dánové, plují do Kalundborgu. Soudím, že zamíří do Kodaně na letiště a pak do Estonska.“

„Příliš jednoduché.“

„Bud' jsou chytrí a opatrní, nebo si věří, že o nich nevíme.“

„Mohli se dostat do Německa. Nenapadlo vás to?“

„A dostali se přes hranice do Německa?“

„Podle našich informací včera před půlnocí projelo hranici jedno vozidlo se Švédskou poznávací značkou. Pasová kontrola potvrdila, že se jednalo o tři Estonce.“

„Takže jste je zadrželi?“

„Ne. Náš tým je následuje do Německa. Pasová kontrola potvrdila, že se jednalo o tři Estonce jedoucí ve voze se Švédskou SPZ. Ale máme jejich SPZ, takže se spojíme s kolegy v Německu a ty tři brzy dostaneme.“

„Rozumím.“

„Tak se uvidíme v Kodani. Mějte se, kapitáne!“

„Dobře.“

Kjelsson se ušklíbne.

„Pitomec jeden!“

„Kdo to byl?“

„Sjonberg.“

„Mají pro nás něco?“

„Ano, ale jejich tým narazil za podezřelou trojicí ve voze se Švédskou SPZ. Projeli Dánsko-Německou hranici. Tři Estonci,“
odvětlí Kjelsson.

„Aha.“

„A myslí si, že jsou to naši podezřelí?“ ptá se Ralsen.

„Těžko říct.“

„A co my?“ vstupuje do toho Romstromová.

„Máme plán a toho se budeme držet. Jedeme do Kodaně. Mám v Kodani známé, takže jim zavolám a vysvětlím situaci. Pomohou nám na letišti se zadržením těch dvou.“

„A když to nebudou oni?“

„Myslím, že to poznáme už na pohled, jestli jsou to oni,“ špitne Kjelsson a ukazuje směrem ke dveřím. *„Odcházíme!“*

Ω

Kodaň, mezinárodní letiště Kastrup, 11:04

Stříbrné SUV dorazilo na letištní parkoviště. První vystoupila seržantka Romstromová, po ní hned Ralsen a kapitán Kjelsson.

„Nikdy jsem tu nebyl,“ pronese Ralsen.

„Kecáš?!“ diví se Saffi.

„Vážně. Dětství jsem strávil v Odense. V Kodani jsem byl jen na policejní akademii. Nikdy jsem vlastně neletěl letadlem.“

„Tak to máš co dohánět,“ podotkne Kjelsson s úsměvem na tváři.

Vzápětí ukazuje na dva muže stojící u vstupu do terminálu.

„Oni nám pomohou pozdržet lety do Estonska.“

Hm!

Dvojice mužů se vítá s kolegy z Vejle. Vzájemně se představují.

„Máte seznam letů do Estonska?“ spustí Kjelsson.

„První v 8 hodin, druhý ve 12:30, třetí...“

„...bude to ten druhý, pravděpodobně,“ přeruší ho kapitán.

„Když to říkáte!“ přikývne seržant Hilgern.

„Informovali jsme šéfa bezpečnosti, takže ví, co má dělat,“ pronese druhý seržant Kodaňské kriminálky Olsen.

„Co bude dělat?“

„Jakmile se tam objeví naši podezřelí, dají nám opatrně vědět.“

„A vy, víte, co máte dělat?“ rýpne si do něho Kjelsson.

„Jistě. Zadržet dva muže s Estonským pasem.“

„Pokud jsou to oba nájemní zabijáci, rozhodně začnou střílet při prvním pokusu o zadržení, seržante! Takže nejdříve musíme zjistit, o které muže se jedná a pak se je pokusíme zatknout!“

„Kapitáne, jsem u policie osm let. Nejsem žádný zelenáč!“ ohradí se proti němu Olsen.“

„Říkáte osm let?!“

„Ano.“

„Tedy uvidíme, co jste se za těch osm let u kriminálky naučil,“ plácne ho po zádech. „Jdeme!“

„U Kodaňské kriminálky špatní policajti nejsou, kapitáne,“ ozve se seržant Hilgern.

„Neřekl jsem, že by tady byl někdo špatný. Jen si myslím, že tihle dva chlapi, pokud to jsou naši hledaní nájemní vrazi, nebudou chtít s námi odejít dobrovolně. Takže opatrnosti není dost.“

„Souhlasím.“

„Dobře.“

„Tady kolega tu nikdy nebyl, tak ho hlídejte, aby se nám neztratil,“ podotkne Saffi.

Snaží se trochu zmírnit napětí.

Kjelsson se dívá na hodinky, které ukazují 11:35.

„Hodina do odletu.“

„Let do Tallinu. Odbavovací přepážka 2,“ ukazuje Hilgern.

„Jedná se o přímý let?“ ptá se Kjelsson.

„Ano.“

„A lety do Tallinu s mezipřistáním ve Švédsku nebo Finsku?“

„Myslel jsem, že vám jde jen o přímé lety.“

„Seržante, mohou nastoupit do jiného letadla.“

„Zjistím to!“

Vyhrkne a volá na dispečink. Po chvíli ukazuje na odbavovací přepážku 6.

„Tam. Let s mezipřistáním v Helsinkách.“

„A do Tallinu?“

„Přes Tallin do Lotyšska.“

„Hilgerne!“

„Já se, kapitáne. Moje chyba, ale...“

„...podle lidí u přepážky 6, už někdo prošel!“

„Zjistím to!“

Hilgern volá šéfovy bezpečnosti. Ten mu samozřejmě potvrdí, že dva Estonci prošli kontrolou a pravděpodobně se budou nacházet v prostoru po odbavení.

„Jdeme, seržante!“ zavelí Kjelsson a míří k odbavovací přepážce č.6. Seržant Hilgern ukazuje ochrance policejní odznak. Všichni procházejí kolem vykulených cestujících.

„Na co tak koukali?!“ diví se Ralsen.

„Asi nikdy neviděli kriminálku v akci,“ ozve se Romstromová s úsměvem na tváři.

Tým kriminalistů se objeví na chodbě v okamžiku, kdy jeden z příslušníků letištní ochranky debatuje s podezřelými muži. Jeden z nich si všimne skupiny mířící k nim. Okamžitě se nožem zbavují muže v uniformě letištní ochranky, který padá k zemi.

„Do prdele!“ vyhrkne Hilgern a vytáhne zbraň.

„Za sloupy!“ vykřikne Kjelsson a s Romstromovou se ukryjí za nejbližší portál držící velké soustavy oken.

Během několika vteřin začíná střelba. Oba podezřelí vytáhnou zbraně a snaží se zastavit své pronásledovatele. *Kjelsson měl sakra pravdu*, pomyslí si Olsen. *Nebudou chtít s námi odejít dobrovolně.*

První, kdo to schytá je seržant Hilgern. Několik kulek se mu zaryje do těla. Padá na zem. Seržant Ralsen pohotově postřelí prvního střelce do nohou. Ten se snaží střelbu opětovat, ale přesná rána do hrudi, ukončí jeho další pokus. Druhý střelec krátce potom Ralsena zasáhne do břicha a do nohy. Ralsen klesá k zemi. Střelec se

pokouší o útěk, ve kterém mu zabrání kapitán Kjelsson. Dvěma zásahy do zad, ho pošle na onen svět.

Do minuty se objeví příslušníci letištní ochranky v čele se svým velitelem.

„Co se to sakra, stalo?!“ křičí.

Hledí na muže, který jako jediný stojí na nohou a drží pistoli. Olsen při pohledu na mrtvého kolegu Hilgerna zvrací u skleněné výlohy.

„Jeden váš člověk nevědomky zastavil naše podezřelé,“ odvětí mu Kjelsson.

Romstromová klečí u Ralsena a drží ho za ruku.

„Vydrž! Dostaneme tě do špitálu!“

Otočí se a vykřikne směrem ke skupině letištní ochranky.

„Zavolal někdo tu záchránku?!“

„Na co čekáte!“ přidává se Kjelsson.

Velitel sáhne do kapsy a přivolává letištního záchranáře ve službě. Muž i s kabelou dorazí do pěti minut. Hned zamíří k postřelenému seržantu Ralsenovi, který krátce po jeho příchodu umírá. Záchranář chvějícím se hlasem konstatuje jeho smrt.

„Ne!“ vykřikne Saffi a vzteky kope kolem sebe.

„Je to jisté?!“ ozve se Kjelsson.

„Je mi to líto!“

„Sakra!“

„Tenhle ještě dýchá!“ vykřikne jeden z příslušníků letištní ochranky.

Ukazuje na střelce, který zastřelil seržanta Hilgerna.

„Parchante!“ vykřikne Romstromová a rozeběhne se k němu.

„Saffi. Ne!“

Kjelsson se jí snaží zastavit, ale marně. Romstromová doběhne ke zraněnému a několikrát ho nakopne. Určitě by pokračovala, kdyby ji Kjelsson nezastavil. Chytne ji kolem těla a táhne stranou.

„On Ralsena nezabil!“

„To je jedno!“

„Kapitáne!“

„Kapitáne!“

„Kapitáne!“

Křičí záchranář.

„Co je?!“

„Ten chlap, začal dýchat.“

„Cože?!“

Kjelsson vytřeští oči. Pouští Romstromovou a rozeběhne se k seržantu Ralsenovi.

„Žije?“

„Srdce mu znovu bije,“ řekne záchranář. „Nerozumím tomu, ale jako by naskočilo.“

„Ten chlap tu nezemře!“ vykřikne Kjelsson a chytne zdravotníka za rameno.

„Sanita tu bude do několika minut,“ vstupuje do toho velitel letištní ochranky.

„To doufám!“

Postřelený seržant Ralsen odjel první sanitou do místní nemocnice. Druhá sanita odvezla zraněného střelce. Podle dokladů se potvrdilo, že je Estonské národnosti. Velitel kriminálky Kodaň major Stornpal nařídil zesílené hlídky u obou pokojů. Jak u pokoje seržanta Ralsena, tak i zadrženého střelce. Oba muži jsou po úspěšné operaci v umělém spánku.

Kodaň, policejní prezidium, 14:36

Major Stornpal je na koberečku u policejního prezidenta plukovníka Baerse.

„Můžete mi vysvětlit, co se na tom letišti stalo? A šlo tomu zabránit?“ ptá se policejní prezident.

„Podle kamer jsem zareagovali, tak rychle, jak jen to šlo.“

„Co to bylo za akci?“

„Společná akce s kriminálkou Vejle.“

„Není to trochu daleko?“

„Pátrali po dvou podezřelých z vraždy.“

„Co mám podle vás asi říct ministrovi vnitra?“

„Pravdu. Probíhalo vyšetřování a podezřelí při útěku začali střílet.“

„Na mezinárodní letišti!“ vykřikne Baers.

Je z toho rozhodně rozhořčený. Krátce po svém jmenování do funkce a hned takový skandál.

„Než půjdu k ministrovi, chci, abyste vyslechli toho střelce!“

„To bohužel nepůjde, pane.“

„Jak to že ne?“

„Je v umělém spánku.“

„A co mu mám sakra říct? Kdo to řídil?“

„Kapitán Kjellsson.“

„Chci s ním mluvit.“

„Zařídím.“

„Počkat Kjelsson, Kjelsson, co mi to říká.“

„Já jsem o něm slyšel...“

„...jen to dobré, že? Děsná fráze. Já to tak nesnáším!“

„Slyšel jsem, že je to dobrý policista, ale v minulosti měl nějaké problémy s nadřízenými.“

„A-no, už si vzpomínám jeho jméno jsem několikrát zaslechl na poradách velitelů policejních oddělení. Tuším, že v minulosti mu všechno procházelo, protože měl na ministerstvu někoho, kdo ho vždy podržel.“

„To nevím.“

„Myslím, že se jmenoval Slogard, ale ten už zemřel.“

„Budete chtít mluvit s tím Kjelssonem?“

„Ano. Ale až zítra.“

„Dobře.“

„Řeknu ministrovi, že to byla nepředvídatelná situace, která díky zásahu naší kriminálky mohla dopadnout mnohem hůře.“

„Ovšem.“

Velitel Stornpal pokynul hlavou a krátce na to opustil kancelář policejního prezidenta.